

บันทึกประสบการณ์ในเมืองฮิคาซึคาวา ฮอกไกโด

-ถึงฮอกไกโดแล้ว-

วันแรกในชีวิตที่ได้เดินทางมาถึงญี่ปุ่น ตื่นเต้นสุดๆ อากาศที่นี่ดีมากเลยละแถมหนาวกว่าที่คิด ฉันกับเพื่อนเดินสำรวจรอบที่พักหลังจากที่เก็บของเข้าห้องเรียบร้อยแล้ว ต้นไม้ในเมืองเริ่มเปลี่ยนสีแต่ส่วนใหญ่ก็ยังเขียวอยู่เลยเก็บมาสองใบ (หวังว่า จะได้เห็นตอนเป็นสีส้มกับแดงนะ) โกลั๊วๆ มีซูเปอร์มาร์เก็ตที่ข้างในของกินน่ากินทุกอย่างเลย

-ฝนตก-

อยู่ได้วันนึงฝนก็ตกทั้งวันซะแล้ว ช่วงเช้านั่งรถบัสไปเมืองฮาซึคาวา ในเมืองแตกต่างกับแถวๆที่พักมาก ตึกสูงเต็มไปหมด รถบนถนนก็เยอะว่าด้วย หลังจากเดินหาซื้อรองเท้าสลิปเปอร์เสร็จก็กลับที่พักกัน ถึงลำบากนิดหน่อยแต่ก็สนุก โชคดีที่ฝนหยุดตกแล้วเลยได้เห็นสายรุ้งแบบครึ่งวงกลมพอดี สวยมากเลยละ

-ชามเซรามิค-

วันนี้มีพิธีปฐมนิเทศ ได้เจอคนต่างชาติที่มาเข้าร่วมโครงการนี้เหมือนกัน จากนั้นก็กิจกรรมปั้นชามเซรามิค เราเดินออกไปเก็บใบไม้จากข้างนอกมาแปะไว้กันชาม แต่อาจารย์ที่สอนมาบอกว่าไม่ได้นะ แล้วยกให้เราค่อยๆแงะออกมา เลยเหลือแค่ลายของใบไม้แทน อาจารย์บอกว่าจะได้ชามที่ทำจะต้องใช้เวลาอบนานกว่าจะได้ก็เกือบสิ้นเดือนเลย

-ปั่นจักรยาน-

ที่หอมีจักรยานหลายคันให้ยืม วันนี้เลยปั่นจักรยานเข้าไปในเมืองอาซาฮิกันอีกครั้ง บรรยากาศรอบๆสวยมาก อากาศเย็นสบาย ขาปั่นไปไม่ค่อยเหนื่อยเท่าขากลับทุกๆที่ระยะทางเท่าเดิมแท้ๆเลยหยุดพักถ่ายรูปกันบ่อย ใกล้หอพักมีร้านเค้กอยู่ร้านหนึ่งทีกลิ่นหอมออกมาถึงข้างนอก เลยซื้อมากินกันคนละชิ้น

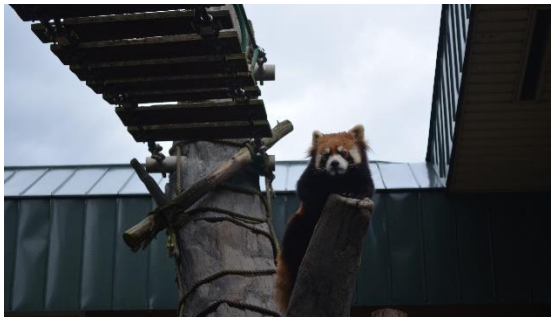
-ซัปโปโร-

เมื่อคืนไปซื้อตั๋วรถไฟไปซัปโปโรที่ร้านนาคาซาวากับเพื่อน คุณลุงใจดีมาก ๆ แนะนำให้หลายอย่าง ตั้งแต่เข้าประมาณเที่ยงก็เดินทางมาถึงซัปโปโร เจออีกาที่นี้แล้วตกใจ เพราะตัวใหญ่กว่าที่ไทยมาก จากนั้นก็เดินเที่ยวช้อปปิ้งกัน แวะซื้อดังโงะมากินไม้หนึ่ง รสชาติหวานอร่อยดีกินแล้วนึกถึงน้ำปลาทูเลย...

-สวนสัตว์อาซาฮยามะ-

อยากเจอแพนด้าแดง!! พอเห็นรูปแพนด้าแดงในแผ่นพับที่ได้ก่อนเข้าสวนสัตว์เราก็ตื่นเต้นมาก จากที่ตอนแรกคิดว่ามาสวนสัตว์แล้วคงจะเฉยๆกลายเป็นว่าขี้ไม่หยุดเลย อากาศวันนี้ 11 องศาเราว่าหนาวแล้วนะแต่เพื่อนก็ยังซื้อซอฟท์ครีมมากิน น่าอร่อยดีไว้วันอื่นต้องซื้อกินบ้างแล้วละ (วันนี้หมูนากาซาปองมาด้วยนะ!)

-ชาวไอนุ ท้องฟ้าจำลอง-

วันนี้ได้มาเรียนรู้เกี่ยวกับชาวไอนุที่เป็นชนเผ่าโบราณของเกาะฮอกไกโด จากนั้นก็ไปพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ไซปารูมีของเล่นที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์หลายอย่าง ได้เข้าไปดูท้องฟ้าจำลองด้วยการบรรยายทุกอย่างเป็นภาษาญี่ปุ่นหมดเลย เข้าใจแค่ชื่อดาวกับคำบางคำนิดหน่อย แต่ประทับใจมาก ๆ

-หิมะ-

ที่ญี่ปุ่นตอนนี้เป็นฤดูใบไม้ร่วง แต่ที่เทือกเขาอาซาฮิดาเกะมีหิมะตกแล้ว ทุกอย่างขาวไปหมดทั้งสวยแล้วก็หนาวมาก ๆ ดีที่อาจารย์ให้ยืมผ้าพันคอกับหมวกมาใส่ อุ่นขึ้นเยอะเลยขอบคุณมากนะคะ วันนี้ถ่ายรูปมานิดเดียวเพราะหนาวจนมือชาเลย

-โอตารุ, ซัปโปโร(อีกครั้ง)-

โอตารุเป็นที่ที่นักท่องเที่ยวเยอะมากกก ร้านค้าหลากหลาย มีเกือบทุกอย่าง เราเดินกับเพื่อนหาทางไปพิพิธภัณฑ์
กล่องดนตรีหลงทางอยู่พักนึงก็เจอ เข้าไปซื้อของฝากกันคนละอย่างสองอย่างก่อนที่จะต้องไปซัปโปโรกันต่อ

มาซัปโปโรครั้งนี้ไปซื้อเครื่องแกงต้มยำกึ่งจากมูลนิธิมาด้วย ว่าจะลองทำกินกับเพื่อนเพราะคิดถึงอาหารไทย รสชาติจะ
เป็นยังไงนะ

-พิธีชงชา-

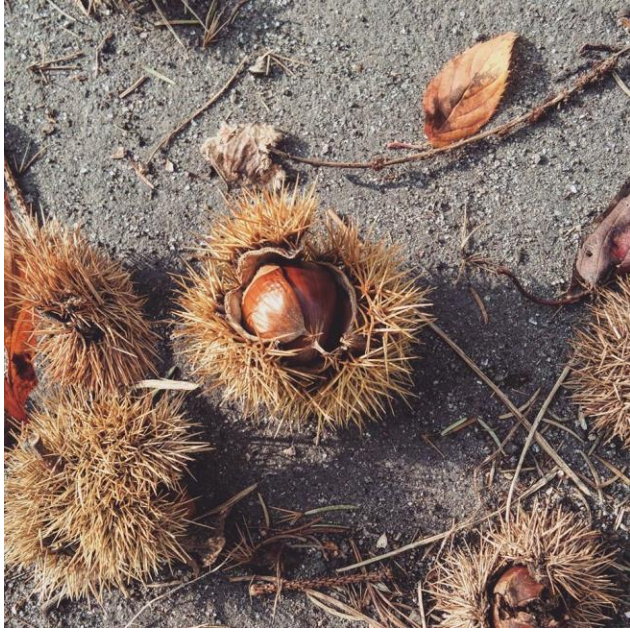
กิจกรรมวันนี้เป็นพิธีชงชา ได้เรียนรู้ขั้นตอนการดื่มชาว่าเป็นอย่างไร ระหว่างที่รอเพื่อนกลุ่มแรกด้านนอกก็มีหิมะตกลงมาเล็กน้อย ทุกคนดูตื่นเต้นแต่แป๊บเดียวก็หยุดตกแล้วเลยกลับมาดื่มชากันต่อ ตอนเดินกลับหอพักเพิ่งสังเกตว่าต้นไม้เริ่มเปลี่ยนสีเป็นสีส้มๆแดงๆแล้ว

ห้องพักเราอยู่ชั้นล่างติดกับสวนพอประมาณห้าทุ่มหิมะก็ตกอีกครั้งแต่ไม่หนาเท่าไหร่นักพอหิมะยังเอี่ยมไปไม่ถึง ตอนเช้าก็น่าจะละลายไปบ้างแล้ว

-เกาลัด-

ตรงข้ามหอพักจะมีต้นเกาลัดอยู่ต้นนึง เพิ่งจะเคยเห็นครั้งแรกเนี่ยละเลยไปเก็บมาหลายลูก คิดไว้ว่าจะเอามาต้มกิน ตอนที่เอาไปต้มก็ไปถามคนใต้หวันที่พักหอเดียวกันว่าต้องต้มนานเท่าไร ด้วยังไงว่าสุกแล้ว เขาก็ใจดีนะคอยบอกเราทุกอย่างเลย ภาษาอังกฤษบ้างญี่ปุ่นบ้างสลับกันไป พอต้มเสร็จก็แบ่งกันกิน เขาไปแบ่งให้คุณลุงที่ดูแลหอ แล้วก็ที่ร้านนากาซาวะด้วย คุณป้าที่ร้านบอกว่าเกาลัดของเราลูกเล็ก คุณป้าหายเข้าไปหลังร้านแล้วเดินออกมาพร้อมกับถุงที่มีเกาลัดลูกใหญ่ แดงโมสีเหลืองและขนมอย่างละสองชิ้นมาให้เรากับเพื่อน แล้วบอกว่าแดงโมในหน้านี้นะหายากนะให้แบ่งกันกิน

ขนาดต่างกันเลย...

-ของฝาก,มาส่ง-

ใกล้จะต้องกลับไทยแล้ว เพื่อนๆคนอื่นก็เอามามากับโจ๊กไปแจกคนในห้องเรียน แต่เราไม่ได้เอาขนมหรือของฝากจากไทยมา เลยพับนกกระดาษที่ขยับปีกได้ไปให้แทน เราเดินแจกให้ทุกห้องเลย บางคนก็หยิบไปสองตัว พอรู้ว่ามันขยับปีกได้ก็ตื่นเต้นกันใหญ่ เราได้ระหมัดกิ่งสำเร็จรูปกับผงพริกมาจากเพื่อนชาวอินโดนีเซียด้วย

ก่อนที่จะเดินทางไปสนามบิน เพื่อนชาวอินโดนีเซียก็เดินมาหาพวกเราที่หอพักด้วย มาส่งก่อนที่จะกลับไทย ทำให้รู้สึกว่ายังไม่อยากจะกลับเลย อยากอยู่ที่นี้ต่อ ช่วงเวลาประมาณหนึ่งเดือนที่นี้ไว้มาก ได้ทำอะไรหลายๆอย่างกลับมา ได้ฝึกภาษาจากที่ตอนแรกกังวลว่าจะพูดได้รีบล่า พอมาที่นี้ก็รู้ว่าเราก็ทำได้เหมือนกัน ทุกคนใจดีมาก พยายามสื่อสารกับเราที่ยังไม่เก่ง ภาษาญี่ปุ่นจนเข้าใจ ได้ประสบการณ์ มิตรภาพและความทรงจำที่ดี ประทับใจกับการที่ได้มีโอกาสมาในครั้งนี้ และอยากไปอีก

คนได้หัดพับมาให้
เขาบอกว่า เป็น
เครื่องรางเรื่องเงินทอง

